

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NUMERO 547
16 DE JULIO DE 1961

Diàleg amb el lector

Invitació

Aquesta setmana la ciutat acomiadarà Mossèn Campo. Per divendres i diumenge vinents han estat organitzats uns actes per tal que la ciutat testimonii el seu afecte, la estimació per aquell que, durant cinc anys, ha portat la càrrega de la vida espiritual de la nostra parròquia.

Us hi invitem, amic lector. I no insistim en la invitació perquè tenim el convenciment que, en aquest cas, totes les fórmules són sobreres.

A la pàgina cinc trobareu el programa dels actes. Seran actes en els quals es procurarà que tot protocol hi sigui reduït al mínim. El divendres, l'acte tindrà un caràcter popular: una reunió gairebé de família. El diumenge, quan segons el calendari litúrgic farà cinc anys justos de la seva entrada a la nostra parròquia, ens reunirem en assemblea cristiana, a la Missa. I serà la Missa parroquial, a les nou del matí, aquesta Missa parroquial que Mossèn Campo tant ha estimat, per la qual tant ha fet. Aquesta Missa que és la reunió setmanal del poble amb el seu pastor, en pregària, en sacrifici del Crist al Pare, serà ara el veritable centre del comiat.

Us hi esperem, doncs, amic lector.

Turismo

Para el año en curso se prevé que la cifra de turistas que visitarán nuestro país se colocarán en el tercer puesto del mundo del turismo internacional. En el año 1959 ascendía a más de seis millones, cantidad considerable, por los problemas de diverso orden que plantea.

Su influencia repercute en el erario nacional, por lo que la economía de España *saldrá beneficiada*. También se hace patente cada año que el turismo en nuestra casa acentúa la desmoralización de nuestras costas bravas de Levante.

Por lo cual se va haciendo cada vez más urgente buscar el equilibrio entre la hospitalidad y la entereza en defender el decoro de nuestras costumbres y la moral de nuestros hijos.

Bueno sería que nuestro pueblo ofreciera al visitante el ejemplo de un catolicismo coherente y si se pudiera, una ocasión de conocer nuestra religión para aquéllos que las circunstancias no les han dado el tener la experiencia de un pueblo católico.

Admirable en este aspecto es la carta pastoral del Obispo de Mallorca en la que muestra la posibilidad de un apostolado cristiano en el turismo.

Propone que en la Acción Católica haya secretario de Turismo que cuidara de organizar en iglesias distintas y a horas convenientes algunos servicios religiosos en diferentes lenguas. También el organizar conferencias sobre temas religiosos, sin afán de polémica y únicamente con el deseo de dar a conocer nuestra religión. Recuerda, sobremanera que no hay que olvidar que el bien mayor se lo ha de hacer el buen ejemplo religioso y moral; pues para algunos puede ser una experiencia de decepción que les cierre el camino hacia la Iglesia.

Tema de reflexión se nos presenta cada año al acercarse las vacaciones veraniegas. Si damos mal ejemplo o fomentamos el desbarajuste moral contraeremos una gran responsabilidad social y comprometeremos nuestra conciencia de cristianos.

En este número:

Pulso de la ciudad - Ventana al mundo - Caritas - Espiritualitat: Un malversador - L'actualitat té un nom: l'Encíclica social - Libros, libros, libros: Un segle de vida catalana - «La promoció humana» de L. J. Lebrecht - Tot pensant: Divertir-se - Diuen els llibres - Actes de comiat a Mossèn Campo. - Cultos - Movimiento Parroquial - Una mica d'humor... AGRE: La moda y les turistes - Cine - Notes d'art - Vox populi - Rodar el món y tornar al born.

Diez y ocho de Julio

El próximo martes se cumplirán veinticinco años del Alzamiento Nacional. En nuestra Ciudad y en toda España se están ultimando los detalles de la conmemoración de esta fecha histórica. No pretendemos anunciar los actos de la misma, sino decir a los que vivimos aquellos tiempos calamitosos y los que su juventud les ha liberado de los mismos, que este 25º Aniversario debemos sacar una provechosa lección para el futuro: si todos los españoles nos amamos como hermanos, si reina entre nosotros la justicia y caridad no podrán repetirse las causas que produjeron aquel 18 de julio.

Vacaciones

Mañana lunes darán principio en las principales empresas de la ciudad las anuales Vacaciones laborales que por vez primera han dejado de hacerse en la semana en que recae la Fiesta Mayor para centrarlas entre las dos festividades del 18 de Julio y San Jaime. Si al calor tenemos que referirnos como preferencia para vacar, ciertamente que hogaño dichas Vacaciones han caído como anillo al dedo, ya que nuestros trabajadores se encuentran con la canícula en su grado máximo a lo menos por ahora y ello habrá de ser un justificado motivo para buscar el descanso en la medida que sea posible, escapándose algunos días al mar o a la montaña.

Festividad de Nuestra Señora del Carmen

Es evidente que esta festividad tiene en nuestra ciudad auténtico arraigo, aparte del hecho de ser muchas las granollerenses que tienen a la Virgen en la citada advocación como patrona, por el hecho de que instituciones tan importantes como las Comunidades de Hermanas Carmelitas de la Caridad en sus dos Centros de enseñanza en el Colegio de San Joaquín y de atención de enfermos en el Hospital Asilo

así como actualmente la Mutualidad de Nuestra Señora del Carmen, tiene también como Patrona a la Virgen del Carmen. Para celebrar dicha solemnidad en la Capilla del Hospital Asilo tendrá lugar hoy a las 7,30 una Misa de Comunión General y a las 10 un solemne Oficio que oficiará el Rvd. Padre Superior de los PP. Franciscanos Conventuales, y al que asistirá la Comunidad, Juntas del Patronato del Hospital y de la Mutualidad de Ntra. Sra. del Carmen.

Tendrán lugar también varios actos de carácter popular entre los que figura una audición de sardanas a las 10 de la noche en la plaza de los Caídos y el tradicional disparo de fuegos artificiales en la plaza del Hospital.

Accidentado.

El joven Miguel García, que hace unos días sufrió un accidente cuando pilotaba una moto, ha abandonado ya el Hospital Asilo, donde fue internado, ya en franca convalecencia de sus lesiones, que deseamos se resuelvan total y rápidamente.

Circo

En los terrenos que antiguamente ocupaba la estación del ferrocarril de M. Z. A. en las primeras horas de la mañana del pasado lunes y martes respectivamente se hallaban como es normal en completa tranquilidad sin advertirse la más mínima alteración. Sin embargo en el tiempo transcurrido entre dichas horas, había nacido, vivido y desaparecido todo el bullicio y alegría de una pequeñita ciudad de lona, madera, montada sobre ruedas. Toda la vida del circo que en asombrosa rapidez, brindándonos una lección de productividad, se había montado y desmontado, como si nada, para perderse en la carretera, de la que había venido. Un motivo para meditar sobre la brevedad de la vida, que rectificando las palabras del poeta, también podría definirse como «el gran circo del mundo». Diremos también que el espectáculo circense resultó bastante completo, con alardes de fieras, acróbatas y malabaristas, sin faltar los reyes de la pista: los payasos.

Ventana al mundo

Prensa y Concilio. La prensa católica, en particular de la mayoría de países europeos, viene insistiendo en favor de una mayor información acerca de las actividades de preparación del Concilio. Últimamente, en una charla a través de la Radio Vaticana, Monseñor Felici, secretario de la Comisión Central ha hecho un breve resumen de actividades, al propio tiempo que, por medio de una circular dirigida a las nunciaturas y delegaciones apostólicas ha pedido a los representantes de la Santa Sede el envío de todas las publicaciones (artículos o libros) que traten del Concilio y su preparación. Poco a poco se observa una mayor y mejor acogida de la opinión pública en relación con el Concilio.

Cristianos en tierra del Islam. El semanario «Afrique-Action», que se publica en Túnez y pasa por portavoz oficioso del Presidente Bourguiba ha publicado recientemente, bajo el título de «El fracaso de San Agustín» un artículo bastante polémico en el que plantea el problema de la posibilidad o no de continuación de la comunidad cristiana tunecina y del mantenimiento de la Jerarquía en aquel país. El argumento fundamental descansa en el hecho de que, en seis años, el núcleo cristiano ha pasado de 220.000 a 90.000 personas, núcleo que, por el hecho de la emigración de europeos del país, tiende cada vez más a reducirse. En breve deben iniciarse negociaciones entre el gobierno tunecino y el Vaticano acerca de esta situación que se vuelve progresivamente más delicada.

Un español, presidente de O. I. C. Ramón Sugranyes de Franch, profesor de la Universidad de Friburgo, ha sido elegido presidente de la Conferencia de las Organizaciones Internacionales Católicas por un período de dos años. Sugranyes era ya presidente del movimiento «Pax Romana» de intelectuales católicos.

Westinghouse reduce precios...

Frigorífico 114 litros Super 4 Pts.	11.950	«	200	«	«	7	«	17.976
« 142,5 « « 5 «	14.500	«	300	«	«	10 E	«	18.940
« 200 « « 7 E	16.940	«	300	«	«	10	«	19.795

Precios con impuestos incluidos

Distribuidor comarcal: HOGAR LUZ Clavé, 47 Granollers

La superioridad de Westinghouse está en su prestigio mundial

Fernandito

Espiritualitat

Ya ve su camita que le pondrá bien de su dolencia. Sólo le faltan unos donativos que llegarán de un momento a otro a Caritas interparroquial. Porque un día llegó uno de 200 pesetas. Después otro con la misma cantidad de un pueblo de nuestra comarca. Y otro de 100 pesetas. También 10 pesetas se sumaron a la generosidad de aquellos, que por la intensidad de caridad de los donantes Dios cuidará de multiplicar. También una suscripción permanente de 25 pts. mensuales hacen que la cama sea una realidad en breve plazo.

CARITAS

¡Juguetes!

Resuelva sus compromisos con sus familiares o amistades

Regalando un juguete

en cumpleaños, onomásticas, primera comunión, exámenes, etc.

juguetes todo el año

Sastre

Pi Perpiñá, 15

Tl. 734

Café-Restaurante

Salamero

Centro Católico - Tel. 701

Meriendas	Helados
Refrescos	Batidos
Desayunos	Polos

Café de calidad - Licores de marca
Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

Un Malversador

Es aquell pagés que ja ha segat el blat i espera les altres collites. Comença a pensar que en farà del diner que ha fet. Fer-lo cabre dins l'arca.

Es aquell industrial que durant les seves vacances, malgasta el diner en la disbauxa i el fa servir de clau a totes les injustícies.

Es aquell funcionari que usa del seu alt càrrec per vendre com a favors lo que deu per justícia.

Es aquell intel·lectual que s'esforça per justificar la seva conducta orgullosa i insubordinada.

Cadascú pot anar continuant la llista.

* * *

I un mal dia, Déu li diu: *Dona'm comptes de la teva administració.*

Aquell home, ja sabia, pel rossec de la seva consciència, que no era l'amo absolut de lo que tenia. Però creia que era fruit d'una educació equivocada, de l'ambient a l'ombra del campanar que havia rebut quam era jovenet.

* * *

I aquell intel·ligent s'humilia al veure que hi ha moltes coses que la seva

pobre intel·ligència no és capaç d'entendre. S'en dona compte que Déu és infinit i que ell és una miseria.

I aquell que té el càrrec d'importància, mira d'ajudar al que ho necessita més, perquè creu que Jesucrist ho faria així si fos en el seu lloc.

L'industrial veu clar que la clau de la seva felicitat l'ha trobada al veure en aquell treballador un germà que te tant dret com ell a un vida digna, a una diversió honesta i a un estalvi que faci dels seus fills uns bons administradors dels bens que Déu els reserva.

Aquell pagés ric a més de col·laborar amb els seus veïns, en la millora dels estris de treball del camp, procura que la seva arca estigui oberta i fructificant.

* * *

Però aquell que es troba impotent de rectificar la seva vida, mira de tota manera de que «les riqueses d'iniquitat» li serveixin, com al majordom infidel per procurar-se amics entre els pobres, perquè el rebin en els estats eterns, ja que «d'ells és el regne dels cels».

Mn. M. Filella.

L'actualitat té un nom: l'Encíclica social

Els diaris ens han donat la notícia. L'esperada encíclica de Joan XXIII sobre qüestió social ha passat a ocupar les primeres pàgines dels periòdics de tot el món. Ha sigut divulgada.

Una encíclica sempre és un document solemne de la vida de l'Església. Però aquest document adquireix una importància especialíssima si—com és l'encíclica «Mater et Magistra»— tracta les condicions socials del nostre món concret. El problema social és avui d'unes proporcions inigualades en la història. És el problema del nostre món modern.

Precisament per aquesta importància de la vida dels pobles era necessari sentir la veu de l'Església que sempre jove ha rebut de Jesucrist la missió de il·luminar i dirigir tots els homes vers la veritat, la llum i la vida.

La necessitat de proclamar el respecte a un ordre moral, de defensar els drets inviolables de la persona, de fomentar la col·laboració entre els homes, obliga a l'Església a intervenir en el camp de l'economia, la socialització o la política. L'Església ha de donar als homes d'avui la visió cristiana de totes les coses del món modern.

Els homes exigeixen la presència de l'Església en el món d'avui. I l'Església exigeix als seus membres la realització d'una convivència humana, pacífica i fecunda al servei de la justícia, l'equitat, la fraternitat humana i cristiana.

T.

Libros libros libros

Un segle de Vida Catalana

Amb aquest llibre ha inaugurat les seves activitats l'Editorial Alcides. I, francament, podem assegurar que la seva incorporació a la palestra editorialista no ha pogut ser millor. Ha presentat un llibre importantíssim, que no dubtem en afirmar que no té parió a la nostra bibliografia.

Es un testimoni fidel, objectiu, de tot allò que passà als països de llengua catalana, durant el temps que comprèn els anys 1814 al 1930, oferint-nos, per primera vegada, una visió global de la Renaixença, en una síntesi molt ben estructurada, escrita amb un llenguatge d'alta categoria literària, i en sems de fàcil i agradable lectura.

I allò que cal remarcar també, com ja diuen els editors, és que en un país titllat de massa individualista, s'hagi assolit reunir cinquanta-dos autors especialitzats —la majoria, universitaris joves—, els quals sota la magnífica i experta direcció del **Dr. Ferran Soldevila**, han realitzat i desenvolupat l'extens sumari que té l'obra.

I diem extens, perquè són estudiats tots els temes de la vida catalana del passat segle. Des de la guerra i la política, passant per la ciència, la religió, les lletres i les arts, la qüestió laboral i econòmica, els costums i els esports, i àdhuc les diversions, el folklore, el cinema, l'excursionisme, el teatre, etc., se'ns ofereix un perfecte i meravellós mosaic que recull i analitza els més diversos aspectes de la vida col·lectiva del nostre país, amb un mesurat equilibri d'exposició, totalment d'acord amb les directrius de la moderna metodologia històrica, sense caure mai en les tronades i ja caducades fórmules dels nostres historiadors romàntics.

Abans d'entrar en la matèria estricta de l'obra, o sigui el segle XIXè, el llibre comença amb una introducció que comprèn quatre capítols: Perspectiva històrica del segle XVIII (A. Galí); La guerra napoleònica (F. Soldevila); Demografia catalana (J. Nadal i Oller), i Situació de la llengua catalana (J. Veny i Clar). El cos essencial està dividit en quatre extenses parts: De la tornada de Ferran VII a la fi de la primera guerra carlina (1814-1839); De la fi de la primera guerra carlina a la restauració (1840-1874); De la restauració al desastre colonial (1874-1898) i Del de-

sastre colonial a la caiguda de la monarquia (1898-1930).

L'obra acaba amb una impressionant bibliografia, per capítols i matèries; un índex onomàstic, un altre de làmines i el general. La presentació i la impressió són totalment reeixides. Hi ha inserits dos-cents gravats, bellament estampats en paper «couché». Esperem que, com se'ns diu en la presentació, **l'Editorial Alcides** continuï en el seu desig de portar a terme el pla de fer una biblioteca d'estudis hispànics, que respongui a les necessitats d'aquest temps d'integració i de represa de consciència. M.

Fitxa del llibre. UN SEGLE DE VIDA CATALANA. Redactat per 52 escriptors. Direcció: Ferran Soldevila. Editorial Alcides (Barcelona) 1ª edició, gener 1961. 2 volums: 1600 pàgines. Preu: 900 pessetes.

“La promoció humana” de L. J. Lebre

Molt sovint se'ns diu, als cristians, que hem de fer-nos presents en la vida social. Se'ns recorda que la salvació no és només una qüestió personal, sinó que té una dimensió col·lectiva. Que la nostra condició d'homes no ens permet separar-nos del món, aïllar-nos dels nostres semblants, sinó que ens obliga a conviure, a sentir-nos germans de tots els homes i a expandir la llavor evangèlica. No obstant, no és gaire freqüent que se sàpiga dir el

perquè d'aquest deure amb l'exigència conceptual i amb la claredat amb que ho fa el P. Lebre en aquest llibre.

Es diu en el pròleg que «ha costat molt de decidir el títol» del llibre. Se'ls havia acudit «L'únic humanisme» i també «Dimensions del nostre humanisme», però finalment es decidiren pel títol de «Promoció humana», ja que la base del llibre és l'aspiració i el dret de l'home a ésser, i a ésser en tota la seva plenitud.

L'autor passa revista als diversos esforços que ha fet l'home per a desear-se i superar-se, i ens parla finalment del «missatge cristià d'alliberament», de la divinitat i humanitat del Crist i de la seva obra redemptora i vivificadora. Del Crist camí i plenitud de l'home, única deu capaç d'apagar la nostra sed d'absolut.

Un altre dels títols que havia temptat a l'autor era «Espiritualitat de compromís», ja que, en definitiva, el llibre es situa en el camp de les obres que podríem anomenar de doctrina per a l'acció. La condició de cristians ens compromet a testimoniar el Crist. «Us he posat per tal que aneu i porteu fruit que romangui», es llegeix a l'Evangeli de Sant Mateu. «Aquest fruit que roman —diu el P. Lebre— comporta també ideologies, tradicions, estructures temporals favorables als homes. Cal que els deixebles del Crist se serveixin de tota llur intel·ligència per a abordar el combat de l'alliberament i la promoció dels homes amb possibilitat d'èxit».

(Segueix en la pàgina 5)

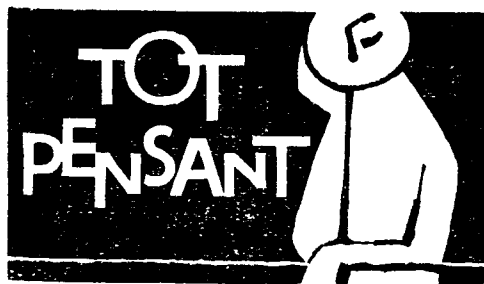
Notes

El laicat. «Jalones para una teología del laicado» és el títol de la versió castellana de la gran obra del P. Y. Mª J. Congar que «Editorial Estela» té em premsa, i d'aparició immediata. Es un estudi suggerent i nou en molts aspectes de la raó de ser i de les perspectives del laicat en el món actual. Es una obra que ha de tenir el cristià que vulgui veure l'arrel essencial i les perspectives de la seva missió en l'Església i en el món.

Rahner. Karl Rahner és un teòleg alemany. Entre nosaltres no ha pas estat gaire divulgada la seva obra, tot i que constitueix una de les grans línies del pensament catòlic del nostre segle. Fins ara era coneguda, sobretot, un breu però incisiu i clar estudi sobre l'opinió pública en l'Església. Ara, però, editorial «Taurus» de Madrid, ha començat la publicació de la seva obra teològica en tres volums, el primer dels quals acaba d'aparèixer.

Revista nova. «In» és el títol d'una revista nova, publicada per l'Institut Nacional d'Indústria (INI). La revista serà bimestral. Pel que veiem en el primer número hem de dir que es tracta d'una de les publicacions periòdiques més acurades i esplèndides que existeixen al país. El contingut, així mateix, d'aquest primer número és de força interès. El preu —15 pessetes— és realment baix si hom considera que la revista té més de 100 pàgines, paper bo i gran quantitat de fotografies.

Fam i llibres. La fam en el món és objecte de preocupació en moltes esferes responsables. En la campanya portada a cap actualment per adreçar les consciències entorn d'aquest problema, molts són els llibres que es publiquen: S'anuncia, per a aviat, «El drama del segle», en versió catalana, llibre del P. Lebre que és una bona síntesi de l'estat de la qüestió.

Divertir-se

Som a diumenge al vespre. Una gran part del jovent, si gosés preguntar-se-ho, es sentiria decepcionat. El diumenge és esperat amb il·lusió. Se n'espera alguna cosa encara que no es sapiga què exactament. No obstant, una vegada passat, molts s'han quedat buits, no s'han divertit com esperaven.

En realitat tenen raó: s'haurien pogut divertir molt més.

Tenim una gran capacitat per a l'esplai, però no sempre trobem la manera d'arribar al cap d'amunt. No busquem; ens acontentem en fer allò que fan els altres. Així, malgrat les excursions, malgrat els dos programes de cinema a la setmana, sentim un gran avorriment. Moltes voltes per tornar sempre allà mateix. Els ulls ben oberts, però el cor molt

sec.

Amic, per què no deixes de fer, només, el que fa tothom, i no et preguntes què és, en realitat, allò que et diverteix a tu particularment?. Tens la teva manera de ser en exclusiva; tens la teva sensibilitat. Per què no la descobreixes?.

Aquell dia que sentires que havies trencat la monotonia dels altres diumenges, que va vibrar la teva sensibilitat i et sentires ple en arribar a casa, què havies fet?. Potser havies tingut una conversa interessant o havies llegit un llibre que t'entusiasma, o fet una excursió a un lloc tranquil, o potser aquell concert, aquell arribar, no sense esforç intel·lectual o físic, a aquella flita que t'havies proposat.

Potser només cal això: ser sincer amb tu mateix. Quan sàpigues què és allò que t'omple d'una manera autèntica, pren ho com a divertiment. Al mateix temps que l'enriquiràs interiorment creixerà aquella capacitat d'esplai.

Penso que, quan anem a l'escola, a més de moltes altres coses haurien d'educar nos també la sensibilitat.

Així podríem disfrutar davant d'una pintura, en un concert, amb un llibre. Aleshores sabríem divertirnos també millor.

T.

P. A. Liégé
(Adults en el Crist)

Diuen els llibres.

Ser adult, una necessitat

El tema de l'edat adulta està a l'ordre del dia: tant en la psicologia de l'home vist dintre de la seva vida profana, davant la complexitat de l'existència moderna com en la psicologia del cristià, davant les exigències inèdites de la vida segons l'Evangeli en el món d'avui dia.

Es alguna cosa més que una moda o una cabòria. És més aviat la constatació d'una inadaptació de la majoria dels homes i dones de la generació actual als treballs i a les fidelitats que exigeix d'ells la situació del món i de l'Església. Haver superat la infantesa i l'adolescència no és cap luxe, sinó una necessitat per a qualsevol qui, un cop arribat a la maduresa física, mira de situar-se com cal dintre la comunitat cristiana. Aquest és, conseqüentment, un terme que s'ha de proposar ben clarament tota educació actual; perquè no n'hi ha prou amb parlar de l'edat adulta per arribar hi en un moment. D'altra banda es tracta més d'una orientació que no pas d'un terme que es pugui atènyer perfectament

(V. ene de la pàgina 4)

«La promoció humana» de L. J. Lebreu

Les obligacions que es deriven de l'acceptació del missatge de Crist són tan clares que, en tancar el llibre, tardem a comprendre com vint segles de cristianisme hagin pogut conduir-nos a una societat tan allunyada de Crist. Davant dels cristians d'avui es presenta una immensa tasca a realitzar. Les necessitats del nostre temps reclamen noves formes i obliguen a una profunda renovació de la vida cristiana. Cal que tots els cristians revisem les actituds tradicionals. Cal donar una resposta clara a les misèries i angoixes dels homes del nostre temps. Promoció humana vol dir promoció de tots els homes a la plenitud de vida.

C.

Fitxa del llibre: «La promoció humana» de L. J. Lebreu. Traducció de Joan Xancó, escolapi Editorial Esteia, S. A., Barcelona. 1.ª edició, març 1961. 171 pàgines. Preu, 55 ptes.

Actes de comiat a Mossèn Campo

La Junta Parroquial ha organitzat uns actes de comiat al nostre senyor Rector-segura com està que interpreta, així, el sentir de la immensa majoria d'aquells grollerins que d'una manera o d'una altra han estat en contacte amb ell al llarg d'aquests cinc anys de direcció de la nostra parròquia. Dos actes—un de popular, l'altre centrat en la Missa Parroquial— integraran aquest programa del qual s'ha volgut allunyar tot allò que pogués tenir caràcter massa cerimoniós, o encarcerat.

Aquests actes seran

Divendres, dia 21 de juliol.

A les 10 del vespre, a la Caixa d'Estalvis Provincial **Acte popular de comiat**, amb ofrena a Mn. Campo d'una placa-records.

Diumenge, dia 23 de juliol.

A les 9 del matí, a l'Església de Sant Esteve, **Missa parroquial** oficiada per Mn. Campo. A l'orfeatori li serà feta l'ofrena d'un calze adquirit per subscripció popular.

Tot i que ja seran repartides les oportunes invitacions a tota la ciutat, nosaltres, des d'aquí, convidem especialment els nostres lectors a participar en aquests actes amb la seva presència.

Cultos de la Semana

Hoy, DOMINGO VIII DE PENTECOSTES, cultos según el horario de los días festivos. Hoy en todas las misas se efectuará una colecta en favor de las Colonias Veraniegas.

FIESTA NACIONAL. En conmemoración del XXV aniversario del 18 de julio el próximo martes a las 9 de la noche se oficiará un solemne Te Deum, al que asistirán las Excmas. Autoridades.

INTENCIONES MISAS. Lunes: vesp. Eduardo Corbera. Martes: 8 fam. Estabanell. Miércoles: 8 fundación Joaquina Parera, 9 Dr. Rafael Riera, vesp Narciso Trullás Serras. Jueves: 7 Dr. Rafael Riera, 8 y 9 E. Roca Umbert, vesp. Luisa Civit. Viernes: 7 Dr. Rafael Riera, 8 Manuel Coll, vesp. Eduardo Corbera. Sábado: 7 intención Boada. Domingo: 8 Eduardo Corbera, 9 pro populo, 13 Rosa Guitet, vesp. Rosa Claret, Vda. Raich.

Horario de Cultos

Domingos y Fiestas de precepto. Misas de 7 a 1 cada hora (a las 9 parroquial). Por la tarde a las 8 Misa vespertina. CONFESIONES durante las misas. ROSARIO a las 7 de la tarde. Días laborables: MISAS 8, 9 y vespertina a las 8'30. CONFESIONES 6'45 a 10 de la mañana. COMUNIONES de 6'45 a 10 cada 15 minutos. ROSARIO a las 7'30

Colectas y Donativos

Pro Reconstrucción Templo (día 9 de julio) 1 767'70 pts.

Otras Iglesias y Capillas

Parroquia de Ntra. Sra. de Fátima: Misas domingos: 8, 10'30 y 1.

Parroquia de San Julián de Palou: Misas a las 7 y a las 11.

Iglesia PP. Conventuales: Misas desde las 7'30 hasta la 1'30 cada hora

Iglesia PP. Escolapios: Misas desde las 6'30 hasta las 11'30 cada hora.

FESTIVIDAD DE NTRA. SRA. DEL CARMEN. Hoy domingo día 16, las hermanas Carmelitas de nuestro Hospital honrarán a su celestial Patrona con los siguientes cultos: Por la mañana a las 7'30 Misa de Comunión con plática y a las 10 Misa Solemne. Por la tarde, a las 6, final de la Novena, trisagio cantado, bendición con el Santísimo e imposición de escapularios.

Parroquia de Ntra. Sra. de Fátima

Horario de Misas. Los días festivos, a las 8, 10'30 y 1. Los días laborables a las 8 de la mañana.

Sto. Rosario. Los días festivos, a las 5 de la tarde y los sábados, a las 8 de la tarde.

Misas. Lunes, José Ferrer. Martes, Ac de gra. a la Virgen. Miércoles Ramón Surroca. Jueves y Viernes, dantis. Sábado, la misa será a las 7 de la mañana.

Hoy, Colecta. Hoy, se hará una colecta especial para ayudar a las Colonias de Verano que la Parroquia organiza para los niños del barrio. Son muchos los gastos que ocasiona una colonia de verano y para subvencionarlas acudimos a la generosidad de los feligreses. La parroquia aprovecha estas colonias para dar una mayor formación moral y espiritual a los niños.

Colonias de Verano. Empezarán D. m. el próximo sábado para terminar el día 2 de agosto. Pueden inscribirse aún algunos niños más.

Donativos y Suscripciones. Durante la presente semana hemos recibido los siguientes donativos: Familia P 500 pts. J. C 250 pts. anónimo, 100 pts.

J. C. 50 pts. mensuales

L. S. 10 " "

M. G. 10 " "

A. G. 50 pts. mensuales

M. G. 25 " "

J. LL. 10 " "

Bautismos

María Navio Torres; María-Enriqueta López París; Ramón Riera Marés.

Matrimonios

Mariano Gargallo Minguillón con M.ª Teresa Masjuán Palé.

Defunciones

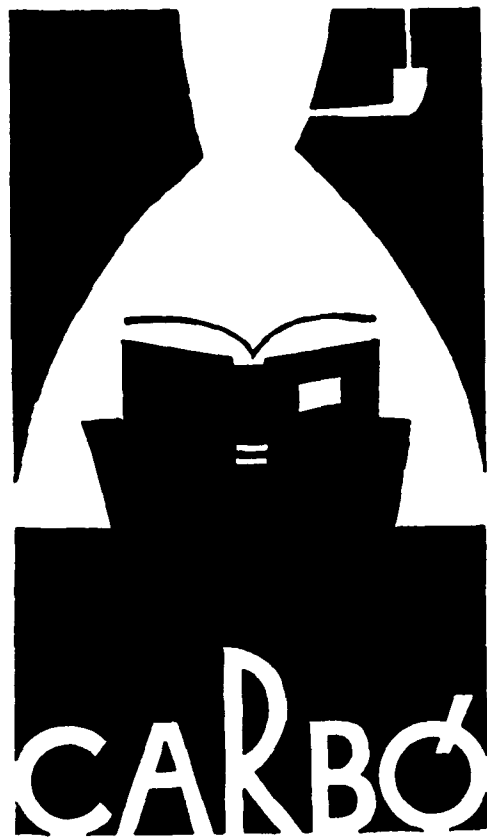
Carmen Huertas Martras (Extremaunción).

Proclamas Matrimoniales

Antonio Fernández Núñez y Ana Soler Barrera; Antonio Gros Hernández y Margarita Gispert Rovira; José Xicota Puig y Teresa Pascual Trias; Juan Rovira Gallemí y Teresa Mayol Guzmán.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima Proclamas Matrimoniales.

Vicente-Abrahán Perianes Fuentes con Justa Santano Sánchez

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

Una mica d'humor... AGRE

La moda y les turistes

No direm pas res de nou si afirmem que la inmensa majoria de les dones són unes esclaves de la moda. N'hi ha que aquest cruel botxí les té tan i tan absorbides que només viuen per les característiques dels vestits, dels cabells, etc. que més s'estilen cada temporada. I tot és patir perquè les sabates facin joc amb el color del «rouge» dels llavis o el portamonedes amb el collaret de torn.

I, en arribar aquest temps d'estiu, moltes tenen una greu decepció. Venen les turistes, i les dones del país comproven que gairebé totes les estrangeres van abillades (en el millor dels casos) de la pitjor manera. I es dóna la paradoxa que aquestes dones que venen de fora, precisament dels països d'on s'importa la moda, no els importa gaire la moda.

Què volem dir amb això? Que, sens dubte, tots plegats en fem un gra massa. Que ens dol que les nostres dones, sovintment per pur papanatisme, es converteixin en simis d'imitació. I que les estrangeres ens prenguin tant el pèl: primer, en idear i renovar tant les modes; i després, en presentar-se de qualsevol manera.

Creiem que una mica més de seny no hi sobraria gens.

N de la R.

Per a la propera ocasió, demanarem al nostre redactor que l'humor ens el serveixi fresc.

el cine en nuestra ciudad

Cada any, al llegar a fin de temporada, la poca caudal de los programas estivales nos permite meditar un poco sobre el cine que vemos en nuestra ciudad.

La temporada 1960-61 no ha sido demasiado mala pero podría haber sido mejor. Hemos visto películas importantes. El puente, es buena muestra de ello, pero hemos dejado de ver otras que bien merecerían ser proyectadas en nuestras pantallas. El cine español está de desgracia, a pesar de las Semanas de Cine Español que le dedicamos. Películas como Los chicos, Los goifos, El cochecito, A las 5 de la tarde, que demuestran a todos ellos una preocupación por un cine interesante no han ocupado la menor atención de los empresarios de nuestra ciudad. Y no hablamos del extranjero. El general de la Rovere, quizás la mejor cinta de la pasada temporada, y seguramente El séptimo sello, no serán pasadas en Granollers a causa de ser poco comerciales(?). De quién debe ser la culpa? Seguramente que el público es el mayor culpable. Si en vez de asistir sistemáticamente a todas las sesiones, cada vez que se proyecta un rollo se quedara en casa, entonces los empresarios no llegarían a creer que lo malo es precisamente lo comercial, como parece ser su opinión. Pero ir al cine es demasiado fácil. No es necesario pensar nada. Uno paga una módica entrada, se sienta en una butaca y que nos sirvan lo que queramos. Si los fanáticos hicieran lo mismo nada iba a comer en las salas.

S.

CENTAURUS DEL DESIERTO (3)

John Ford (Mundial). Es la clásica película del oeste. Luchas entre blancos e indios. Asaltos, muertes, persecuciones, venganza. Film bien realizado e interpretado correctamente pero de desarrollo lento.

LA FIERA ANDA SUELTA (3r)

Maurice Labru (Astoria—Coliseum). Film de aventuras de la serie el Gorila, muy bien realizado dentro de su género. Un antiguo malvante ayuda al Servicio secreto. Todo el ambiente de estos films es puesto en acción para tener al público en tensión y es conseguido. Los puñetazos y las luchas violentas son abundantes. De todas maneras es una cinta sin ninguna novedad cinematográfica.

PAPA SE HA ENAMORADO (3)

Giuseppe Orlandini (Astoria—Coliseum). Comedia italiana sin pretensiones orientada solamente a distraer el público. Lo consigue con las situaciones cómicas y la rápida acción. El argumento se basa en las relaciones entre dos familias, la de un militar con sus hijas y la de un viudo y sus parientes. Resulta un film simpático y alegre con algunas pinceladas sentimentales.

TIEMPO DE AMAR; TIEMPO DE MORIR (3)

Douglas Sirk (Principal). Film de guerra. Contraste entre una historia de amor y el frente de ataque. Es un ataque contra los nazis. El guión es de Erik M. Remarque (Sin novedad en el frente fue su novela sobre la primera guerra mundial) y resulta de un realismo cruel. Los diálogos son excesivos y hacen este film demasiado literario. La ambientación es correcta y la interpretación iden.

PETER VOSS, LADRON DE MILLONES (3)

Wig-hang Becker (Principal). Aventurero simpático que se hace pasar por indio y que es perseguido por la policía. Escenariós en Brasil, Portugal, México, Hong Kong, Singapur etc. Eastmancolor. Argumento muy ingenuo.

SEMANA PROXIMA

TITANES DE LA MONTAÑA (3)

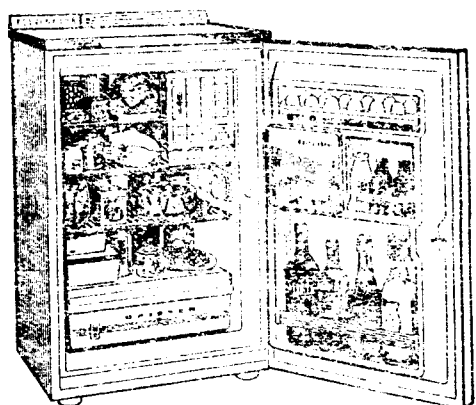
PORTATE BIEN (3)

EL PERRO DE BASKERVILLE (3)

NAVIDADES EN JUNIO (3)

KELVINATOR Square-Line de 150 litros

Los Frigoríficos americanos de fama mundial

Pesetas 14.600

Agencia Oficial S. RIERA

Clavé 8

Granollers

Consumo insignificante

5 años garantía

Café-Restaurante

Salamero

Centro Católico - Tel. 701

Meriendas	Helados
Refrescos	Batidos
Desayunos	Polos

Café de calidad - Licores de marca
Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

Saló d'art sacre

Ha estat inaugurat a París el Saló d'Art Sacre corresponent a aquest any. Aquest Saló intenta de presentar les creacions, en tots els camps de les arts, des de l'arquitectura al teixit dels artistes al servei de les coses sagrades. Segons Raymond Cogniat, crític de «Le Figaro» en aquest saló «hom s'adona del paper cada vegada més positiu que l'Església accepta de jugar en l'evolució de l'art modern». En molts dels cassos no es tracta pas simplement de projectes sinó de realitzacions que venen a testimoniar en favor de l'art modern. Per això, el mateix crític assenyalava com «l'art abstracte troba aplicacions immediates i no té cap necessitat d'afegir cap altra justificació que no sigui la seva presència davant uns fidels que ja no li són hostils». Aquest testimoni de l'Església en favor de l'art nou no es fa, però, sense dubtes. L'art

sacre no ha trobat, encara, les seves formes, els seus estils d'expressió apropiats al nostre temps, tot i les grans coses ja aconseguïdes. Portem massa segles d'inexistència d'art sacre — substituït per un art religiós, de pura exterioritat — per a poder-nos enreferir en quatre dies

L'exposició del Romànic

El dia 10 d'aquest mes de Juliol s'inaugurarà, a Barcelona i Santiago, la gran exposició del Romànic, patrocinada per el Consell d'Europa. A Barcelona hi domina la pintura, de la qual tan bones mostres hi ha el museu de Montjuich, tan important com poc visitat normalment. Esperem que aquesta exposició, la difusió de la qual es farà amb tots els mitjans possibles, aconseguïxi d'interessar i de crear un corrent de visites cap el museu, corrent que continui molt després de clausurada aquesta exposició.

Rodar el món y tornar al born

Existeix a casa nostra, així com a tots els països del món, un extraordinari ambient per convèncer a la persona més arreconada de la necessitat d'un viatge a l'extranger. Sobretot, ara que s'apropa el temps de les vacances, hi ha una tal abundor de cartells propagandístics atractius i sobretot de turistes estrangers passejant les seves personalitats pel davant dels nostres nassos, que ens fan pensar més d'un cop en agafar els trapeus i marxar a rodar món per conèixer alguna de les pel·licules que es projecten a Perpinyà pels turistes catalans, de la mateixa manera com a Barcelona fan «corridas de toros» pels turistes de més enllà del Pireneu.

Una vegada decidits a fugir per uns dies del nostre país es planteja el primer problema. On anirem a passar els pocs dies de vacances sense que s'ens acabin massa depressa les pessetes que tenim?. Com hi anirem?. Aquest problema no és pas tant complicat com sembla. Es podria fer, segurament, una classificació per edats o bé per classes socials.

Hi ha qui prefereix que el transportin d'un cantó a l'altre d'Europa (excepto Rússia y països satélites), tan-

cat dintre d'un autocar. Això em recorda que a l'Àfrica del Sud diuen que hi ha un parc zoològic natural tan gran, que en lloc de tancar les feres, tanquen les persones dintre d'un autobús-gàbia, i així les transporten arreu del parc sense que puguin ésser atacades pels animals de la selva.

Existeix també el jove que prefereix l'auto-stop. Ha sentit dir a un seu company que aquest mètode no resulta massa car i així emprèn la seva ruta als països nòrdics deturant-se dos o tres dies a cada lloc des d'on enviarà una postal a tots els coneguts.

Totes aquestes formes de fer el turista i moltes d'altres que en coneixem tenen de comú una cosa. Obliden l'home, el natiu del país que visitem. La major part de les vegades no arribem a conèixer a ningú més que a un espanyol que ens acompanya, i després de rodar el món tornem al born sense haver comprat res en lloc, sense haver après altra cosa que unes visions de postal amb colors, sense cap més transcendència que la de ser estrangeres. Es ben llastimos que ens interessin més les coses de cada país que els homes que les han fetes.

S.

A molta gent no li agrada (i a nosaltres tampoc)

... que la línia d'autòmnibus de Mataró no organitzi més serveis extraordinaris, per a facilitar el desplaçament a la costa, els diumenges i dies festius.

... que ningú no sàpiga ben bé a què atendre's amb el règim dels nous horaris.

... que, malgrat l'establiment (?) dels nous horaris, hi hagi encara algunes botigues que despatxin els dies de festa.

... que, per acabar-ho d'adobar i menyspreant el precepte dominical, hi hagi qui proposi d'establir un mercat els diumenges.

... que el nou servei de recollida d'escombraries no tingui, també, un horari regular.

FURA

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Tl 300

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B. 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE